

Magyar szószegés után amerikai árulás

2024 április 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az angolszász hatalmaknak is érdekük f?z?dött Magyarország német megszállásához 1944-ben.

II. világháború az egyetemes, benne a magyar történelem valószín?leg legmélyebben kutatott és feltárt, továbbá legszélesebb érdekl?désre számot tartó korszaka. Azt gondolhatnánk, már mindent tudunk az emberiség történetének legtöbb áldozatot követel? világégésér?l, de még napjainkban is napvilágra kerülnek újabb és újabb dokumentumok. Legújabban a hazánk történelmének egyik szégyenbélyegeként emlegetett eseményr?l, Magyarország német megszállásáról.

Magyarország nyolcvan évvel ezel?tti, napra pontosan 1944. március 19-én lezajlott megszállásáról, illetve annak el?zményeir?l vázlatosan a következ? narratíva él a köztudatban: a háborúból való kiugrás reményében a magyar politikai vezetés Kállay Miklós miniszterelnökkel az élen igyekezett minél szorosabbra f?zni a kapcsolatait az angolszász körökkel, amir?l azonban a németek is tudomást szereztek, a keleti front közeledtével Hitler levezényelte a már korábban kidolgozott Margarethe hadm?veletet, Magyarország megszállásával hazánk teljes hadászati és gazdasági kapacitását a német hadsereg szolgálatába állította, s megkezdte az addig megóvott magyarországi zsidók deportálását. Vita – mi sem természetesebb: átpolitizáltan – inkább Horthy Miklós, tágabban a magyar politikai és katonai elit viselkedésének megítélését övezi. Ennek spektruma a kormányzó tehetetlenségének, alkalmatlanságának hangsúlyozásától egészen a minden felel?sség alól való felmentéséig terjed.

A Rubicon Intézet Volt-e kiút? címmel március 16-án rendezett konferenciáján több neves szakért? elevenítette fel a Magyarország megszállásához vezet? eseményeket. A történelmi helyzet, benne Horthy szerepének szakszer? összefoglalásán felül az események hátterének egy eddig kevésbé ismert aspektusa is terítékre került. Borhi László, az Indianai (Bloomington) Egyetem tanára, valamint a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézetének tudományos tanácsadója

amerikai források kutatása alapján a brit és amerikai érdekek fel?l nézve elemezte Magyarország megszállását, az ahhoz vezet? utat.

Nos, az angolszász hatalmak nem a Kállay Miklóssal kialakított jó kapcsolattól, a magyar politikai elit iránti rokonszenvt?l, nem az igazságtalan trianoni békediktátum miatti b?ntudattól és nem is a Magyarország demokratikus, nyugatias berendezkedése, jöv?je felett érzett aggodalomtól vezérelve bátorították a kiugrásról sz?tt magyar álmokat. Annál kevésbé, mert nem tudtak alternatívát felkínálni a háború lezárásával szükségszer?en bekövetkez? világrenddel, Magyarország szovjet érdekszférába történ? elkerülhetetlen betagozódásával szemben.

A szövetségeseket csakis a saját érdekeik vezérelték. Tisztában voltak a nyugati partra szállás kockázatával, azzal, hogy a veszélyes hadi vállalkozás sikere a legprecízebb tervezés és kivitelezés dacára jelent?s mértékben azon múlik, hogy Németország mekkora hader?t állomásoztat a partvidéken. Amennyiben tehát Németország haderejének jelent?s részét leköti Magyarország – valamint az ugyanerre a szerepre szánt Románia és Bulgária – megszállása, az növeli a nyugati hadm?velet sikerének esélyét.

Ez eddig persze csupán józan mérlegelés, a terv ennél ördögibb volt.

El?adásában Borhi László felidézte, 1943 ?széig az amerikaiak elfogadták azt a magyar magyarázatot a késedelemre, miszerint ha Magyarország felmondaná a szövetséget Németországgal, akkor a németek bevonulnának, letartóztatnák a demokratikusan megválasztott politikusokat, és deportálnák a magyarországi zsidó lakosságot. Akkor azonban megváltozott a retorika. Churchill és Roosevelt ugyanis véglegesen megállapodott abban, hogy a második frontot a nyugati partvidéken nyitják meg. (Borhi László azt sem hallgatta el, Kállay Miklós hintapolitikának csúfolt verg?dése egy lehetetlen történelmi helyzetben azért volt irreális, mert komolyan sohasem merült fel, hogy a szövetségesek a Balkánon akarnák megnyitni a második frontot.)
1943 ?szét?l tehát egyértelm? angolszász érdek f?z?dött Magyarország német megszállásához; hogy azt a magyar kiugrási kísérlet vagy csupán az annak elejét vev? német lépés váltja ki, az már egyre megy.

Az amerikaiak egyenesen adatokat szivárogtattak ki a német titkosszolgálatnak a magyar tervekr?l ennek érdekében, s a magyar politikai elitet is egyértelm? üzenetekkel instruálták.

„Az amerikaiak azt kommunikálták a magyar félnek, hogy ha Magyarország el akarja kerülni az újabb Trianont, akkor végre kell hajtani a kiugrást. […] Az Egyesült Államok többé már nem tudja elfogadni azt a magyar érvet, hogy a német megszállás mintegy egymillió magyar zsidó deportálásával járna” – jegyezte meg Borhi László Allen Dulles, az amerikai katonai hírszerzés akkori egyik vezet?je, az 1947-ben alapított Központi Hírszerz? Ügynökség, a CIA kés?bbi igazgatója irataira hivatkozva.

Árulás, zsarolás és cinizmus. Hogyan másként is értelmezhetnénk e mondatokat? Magyarország csupán játékszer volt az ördögi játszmában. Hazánk, személy szerint a kormányzó tehát két alternatíva közül választhatott: német megszállás vagy német megszállás…

Horthy Miklós ennek dacára a Hitlerrel folytatott március 18-i klessheimi megbeszélésen, helyesebben a diktátum közlésekor – csakúgy, mint a korábbi öt alkalommal – meglehet?sen h?vösen viselkedett a Führerrel, mi több, el?ször felháborodottan faképnél hagyta Hitlert.

Horthy az ellenszegülésével vagy lemondásával nemhogy az ország szuverenitását, a magyarországi zsidókat, de még a nemzet becsületét sem menthette volna meg. Hiszen még ha kisebbségben is, volt olyan politikai er? Magyarországon – a nyilaskeresztesek –, amely nemhogy akkor, kés?bb is örömmel kiszolgálta a náci érdekeket és készen állt a politikai hatalom átvételére. Horthy legfeljebb a saját lelkiismeretét menthette volna meg. Akár úgy, ha lemond, akár úgy, ha – Teleki Pált követve – az öngyilkosságba menekül. Ez azonban már végképp nem sorolható a történelmi felel?sségvállalás kategóriájába. Ezzel semmit sem oldott volna meg, s?t talán nehezebb helyzetbe taszította volna Magyarországot.

Volt-e kiút? 1944 márciusában, s?t ezek szerint már 1943 ?szén – semmiképpen.

És korábban? Teleki Pál már 1941 tavaszán jól látta, hogy Németország mindenképpen elveszti a háborút és ha Jugoszlávia megtámadásával Magyarország feladja ingatag semlegességét, és Németország oldalán belép a háborúba, akkor annak végén elkerülhetetlenül betagozódik a szovjet érdekszférába. Teleki persze nem csupán a kínzó történelmi dilemma hatására menekült az öngyilkosságba, édesanyja és a felesége menthetetlen, továbbá saját egyre romló egészségügyi állapota is rombolta a kedélyét. Tettének indoklásaként mégis a magyar szószegést jelölte meg. Azt persze maga sem gondolhatta, hogy a Horthynak írt – a korábbi kételyeket eloszlatva Ablonczy Balázs 2016-os elemzésében hitelesnek min?sített – búcsúlevelével a marxista történetírásnak szolgáltat majd muníciót. Annál inkább, mert e történeti dokumentum hiteles, szó szerinti forrása csupán 1959-ben került nyilvánosságra, s a közismert önvád, a „legpocsékabb nemzet” látszólag tökéletesen rímel az utolsó csatlós klisére.

A kommunisták mindvégig a nemzeti önbecsülésünk lerombolásán fáradoztak. Az amerikaiak pedig annak felpiszkálásával akarták a saját céljaikat elérni. Végs? soron mindkett? a nagyhatalmi érdek megnyilvánulása. Más történelmi helyzetben, s?rítve, de a lényeget, a végeredményt tekintve ugyanez ismétl?dött meg 1956-ban.

Mi következhet ebb?l? Mi más, mint hogy Magyarországnak a maga útját kell járni. Csak hát egyedül, szövetségesek híján ez kivitelezhetetlen. Magyarország a II. világháborúban és 1956-ban is magára maradt, senkit?l sem számíthatott segítségre. Ráadásul a szövetségeseket is körültekint?en kell megválogatni, mert a nagyhatalmi érdekek hálójában az ország menthetetlenül kiszolgáltatottá válik. Határozott kiállás a hagyományainkban és az európai értékekben gyökerez? érdekeinkért, széles kör? kapcsolatok, aktív közép-európai politika. Ez a történelmi lecke.

Fontos az önvizsgálat, de senki se ragaszthassa ránk a bélyeget, mert nem vagyunk a legpocsékabb nemzet.

Novák Miklós - www.magyarnemzet.hu

Ajánló